

Arrest

nr. 334 580 van 17 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CHAPELLE
Clos du Moulin Royal 1/1
6900 MARCHE-EN-FAMENNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FALLAH *loco* advocaat A. CHAPELLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent een Nigeriaans staatsburger, Yoruba van origine en christen. U werd geboren in Lagos, waar u tot uw vertrek uit Nigeria in maart 2024 gewoond heeft. U behaalde uw secundaire diploma en heeft nooit gewerkt.

U woonde sinds kleins af aan bij uw oom, genaamd E.J.A.. Uw oom was werkzaam als fashion designer, maar voerde daarnaast ook criminele activiteiten uit als ‘moordenaar’. Hij nam u op jonge leeftijd weg van bij uw ouders omdat hij u wou beschermen tegen zijn opdrachtgevers. In september 2023 werden uw ouders ontvoerd door deze laatsten. Uw oom deed nadien aangifte bij de politie.

In maart 2024 waarschuwde uw oom u dat de kidnappers van uw ouders het ook op u gemunt hadden en u zouden ontvoeren. Uw oom regelde vervolgens alles om Nigeria te ontvluchten.

Julie verliet Nigeria op 12 maart 2024 en reisde door Italië en Duitsland alvorens op 15 maart 2024 aan te komen in België. Diezelfde dag nog verbleef u samen met uw oom op hotel, waar hij u probeerde aan te vallen. U wist te ontsnappen en verbrak onmiddellijk alle contact met hem. Sinds 15 maart 2024 heeft u niets meer van uw oom vernomen.

U diende op 3 april 2024 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij terugkeer naar Nigeria vreest u vervolgd te worden door uw oom en de kidnappers van uw ouders.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Uw vluchtmotieven kunnen immers niet geloofwaardig worden geacht.

Om te beginnen zijn uw verklaringen omtrent de ontvoering van uw ouders ongeloofwaardig.

U verklaarde voor het CGVS dat uw oom u op jonge leeftijd wegnam van uw ouders omdat hij u wou beschermen tegen zijn opdrachtgevers, met name de mensen waarvoor hij als 'moordenaar' criminele activiteiten uitvoerde (CGVS, p. 6). U verklaarde ook dat uw ouders ontvoerd werden omwille van die criminele activiteiten (CGVS, p. 7).

U bleef echter vaag over wanneer uw oom precies begon met zulke illegale praktijken. Zo zei u in het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw oom initieel fashion designer was en dat hij pas 6 maanden voor vertrek uit Nigeria als 'moordenaar' begon te werken (CGVS, p. 5). Toen u hier nadien mee werd geconfronteerd, gaf u de weinig overtuigende uitleg dat hij het beroep van fashion designer misschien als dekmantel gebruikte (CGVS, p. 10).

Daarnaast liet u de ontvoering van uw ouders volledig weg tijdens uw eerste onderhoud op de DVZ. Op het CGVS verklaarde u echter alle belangrijke elementen in verband met uw vlucht uit Nigeria toen te hebben aangehaald (CGVS, p. 3). Toen u hiermee werd geconfronteerd, gaf u de weinig afdoende verklaring dat u, op het moment van het onderhoud op de DVZ, veel doormaakte en u zich in een staat van verwarring bevond omdat u op straat sliep en bedelde (CGVS, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat u er zo'n belangrijk detail van uw persoonlijk leven en tevens asielrelaas zou weglaten. Het is ook opmerkelijk dat u in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde dat uw ouders momenteel nog woonachtig zijn in Lagos (CGVS, p. 4).

U bleef ook vaag over de identiteit van de ontvoerders van uw ouders. Hoewel u herhaaldelijk de kans kreeg om hierover meer informatie te geven, gaf u aan dat u geen idee had wie de ontvoerders waren of dat u hun namen niet kende (CGVS, p. 6, 8 en 10). U stelde op een algemene manier dat het ging om de mensen of moordenaars waarvoor uw oom werkte (CGVS, p. 8, 10 en 11), of om mensen die andere individuen de opdracht gaven om families te ontvoeren (CGVS, p. 8). Tegelijkertijd verklaarde u dat uw oom voor politici werkte (CGVS, p. 5 en 10-11). Het is weinig geloofwaardig dat u nooit heeft geprobeerd om meer informatie over de ontvoerders van uw ouders via uw oom te verkrijgen. Aanvankelijk verklaarde u dat uw oom niet veel vertelde over de situatie (CGVS, p. 8). Later zei u dat u soms wel om informatie vroeg, maar dat uw oom niets zei en de vraag altijd ontweek (CGVS, p. 8).

U voegde daaraan toe dat u dat gewend was (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd of u werkelijk geen andere details kon verschaffen over de identiteit van de kidnappers, antwoordde u opnieuw ontkennend (CGVS, p. 8). Uw verklaring dat uw oom mogelijk zijn reputatie wilde beschermen door u niets te vertellen biedt geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid (CGVS, p. 8).

U legde tegenstrijdige en vage verklaringen af over de reden van de ontvoering van uw ouders en het risico dat ook u slachtoffer zou worden van kidnapping. Aanvankelijk gaf u aan dat u ontvoerd zou worden door

dezelfde ouders omdat zij wisten dat u hun zoon was en daarom ook op u gemunt hadden (CGVS, p. 6). Vervolgens verklaarde u dat uw ouders waren ontvoerd vanwege het beroep van uw oom, die naar verluidt een fout had gemaakt of een opdracht had geweigerd of niet goed had uitgevoerd (CGVS, p. 7 en 8 en 10). U wist echter niet wat hij verkeerd had gedaan (CGVS, p. 7) of hoe hij aan de informatie kwam dat ook u gevaar zou lopen (CGVS, p. 7). Later stelde u dat de reden van de ontvoering van uw ouders en de dreiging tegenover u was dat uw oom het gevraagde losgeld niet had overhandigd (CGVS, p. 9). Toen u om verduidelijking werd gevraagd, gaf u echter aan de reden niet te kennen (CGVS, p. 9). Deze tegenstrijdige en onduidelijke verklaringen over zowel de ontvoering van uw ouders als het risico voor uzelf, die een van uw vluchtmotieven vormen, duiden op de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Ook over de identiteit van uw vervolgers bleef u vaag, ondanks het feit dat er verschillende keren naar gevraagd werd. Meermaals zei u dat het om dezelfde mensen ging die uw ouders ontvoerden (CGVS, p. 6, 7 en 9). Later was u daar klaarblijkelijk minder zeker van en stelde u dat uw vervolgers misschien diezelfde mensen waren (CGVS, p. 11). Echter, zoals hierboven reeds opgemerkt, was ook de identiteit van de kidnappers van uw ouders u onbekend.

Het is niet aannemelijk dat u na de aanval door uw oom in België geen enkel contact meer met hem zou hebben gezocht (CGVS, p. 9 en 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u immers de indruk dat uw oom de enige bron van informatie was over zowel de ontvoering van uw ouders als uw vervolgers. Aangezien deze informatie van groot belang was voor uw asielaanvraag en u waarschijnlijk wist dat u deze zou moeten toelichten op het CGVS, is het op zijn minst opmerkelijk dat u geen verdere inspanning heeft geleverd om contact met uw oom op te nemen. Bij confrontatie gaf u opnieuw de weinig overtuigende verklaring dat uw leven in nog groter gevaar zou komen als uw oom zou weten waar u zich bevindt (CGVS, p. 11). Daarnaast herhaalde u dat uw oom geen informatie met u deelde om zijn reputatie te beschermen, wat eveneens weinig overtuigend overkomt (CGVS, p. 11).

Verder is het ongeloofwaardig dat uw oom aangifte bij de politie deed na de ontvoering van uw ouders, en dat hij later aangaf niet te weten of er enige actie was ondernomen (CGVS, p. 7). Dit is tevens in tegenspraak met uw latere verklaring dat uw oom u niet had geïnformeerd over het antwoord van de politie (CGVS, p. 8). U kon tevens geen bewijs voorleggen van de aangifte (CGVS, p. 8). Over de verdere loop van zaken na de ontvoering kon u tevens geen bijkomende informatie verschaffen. Zo bleef u vaag over wat er met de woning van uw ouders gebeurde. U vertelde dat het appartement door de regering werd gesloten en er niemand meer binnen kon na de ontvoering (CGVS, p. 9). Daardoor zou ook alle eigendom van uw ouders zich nog in het appartement bevinden (CGVS, p. 9). U had verder geen idee wat er met het geld van uw ouders gebeurde (CGVS, p. 9). U was verder niet zeker of er losgeld werd gevraagd (CGVS, p. 9).

Ten slotte lijkt het onwaarschijnlijk dat zowel uw oom als uzelf geen enkel plan hadden bij aankomst in Europa of België. Het is redelijk te verwachten dat iemand die een dergelijke lange en ingrijpende reis onderneemt, ten minste heeft nagedacht over de toekomst en hierover iets kan toelichten. U verklaarde tweemaal dat uw oom geen concreet plan had uitgewerkt, maar dat het belangrijkste doel was om veiligheid te vinden en in Europa te blijven (CGVS, p. 5 en 12). Daarnaast zei u dat uw oom nooit iets over een plan had vermeld (CGVS, p. 12). Op de vraag of hij tijdens de reis ooit iets over een plan had gezegd, herhaalde u dat hij alleen benadrukte hoe belangrijk het was om bescherming te zoeken (CGVS, p. 12).

Hoewel u vreest door uw oom te worden vervolgd bij terugkeer naar Nigeria, heeft u geen idee van zijn huidige verblijfplaats.

U verklaarde dat u uw oom de laatste keer zag op 15 maart 2024, toen hij u aanviel tijdens jullie verblijf op hotel in België (CGVS, p. 6, p.13). Nadien verbrak u alle contact met uw oom (CGVS, p. 9) en sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen (CGVS, p.5 en 13). Voorgaande beweringen staan echter in contrast met uw vrees door uw oom te worden vervolgd bij terugkeer naar Nigeria.

U weet namelijk niet waar uw oom zich momenteel bevindt en had bovendien geen enkele informatie over hem (CGVS, p. 5 en 13). Eveneens is het bijzonder merkwaardig dat u geen enkel bewijs kan voorleggen over het bestaan van uw oom. Uw verklaring dat u, naast het volledig verbreken van het contact, ook alle foto's van hem zou hebben verwijderd na de aanval, is niet aannemelijk (CGVS, p. 9).

Uw verklaringen over de aanval in het hotel in België zijn daarnaast vaag. Zo wist u de naam van het hotel niet, omdat het laat was en de naam niet kon lezen (CGVS, p. 12). Er waren geen getuigen, u zag zelfs geen hotelmedewerker, omdat u gewoon wegrende en daardoor niets zag (CGVS, p. 12). U sprak nadien ook met niemand (CGVS, p. 12). Uw verklaring dat u geen aangifte deed bij de politie omdat u niets kent van België is ook niet aannemelijk (CGVS, p. 12). Dit is des te opmerkelijk omdat u bovendien uw paspoort, uw belangrijkste identiteitsdocument, in het hotel achterliet toen u wegvluchtte (CGVS, p. 3).

Gelet op het geheel van bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

Ten slotte legde u geen documenten voor in verband met uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1, A, 2, van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen”, “de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 48/8 van de wet van 15 december 1980”, “de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen”, “het beginsel van goed bestuur”, “de plicht tot grondigheid” en “de beoordelingsfout”.

Verzoeker zet het volgende uiteen:

“De wederpartij stelt dat de verklaringen van verzoekster niet geloofwaardig zijn.

Zo acht het CGVS het niet normaal dat verzoeker niet kan aangeven op welke datum zijn oom namens politici met zijn criminele activiteiten is begonnen en hoe lang deze activiteiten hebben geduurd.

Dit is gemakkelijk te begrijpen. Zoals verzoeker herhaaldelijk heeft verklaard, sprak zijn oom in het algemeen zeer weinig met hem. Het is ook volkomen logisch dat zijn oom hem niet vertelt over zijn illegale activiteiten als huurmoordenaar. Dit kan worden verklaard door verschillende redenen zoals bijvoorbeeld een verbod voor politici om informatie openbaar te maken (en bovendien van deze aard), of ook om de verzoeker tegen deze politici te beschermen of zelfs te voorkomen dat de verzoeker erover praat met andere mensen en zo voorkomen dat zijn reputatie wordt aangetast, dat zijn dekmantel als stylist valt en dat hij problemen krijgt met de mensen voor wie hij werkt.

Ook wordt verzoeker verweten dat hij niet met DZV heeft gesproken over de ontvoering van zijn ouders. Zoals verzoeker heeft aangegeven, heeft zijn oom hem op 15 maart 2024, de dag van zijn aankomst in België, aangevallen. De verzoeker vluchtte en sliep en smeekte op straat. Hij verkeerde daarom in een staat van stress en verwarring over wat hij zojuist had geleden. Tijdens zijn interview met DZV vergat hij dus over deze ontvoering te praten.

Ook is het onjuist dat verzoeker heeft verklaard dat zijn ouders nog steeds in Lagos wonen. Verweerder stelde de vraag in de verleden tijd en verzoeker gaf eenvoudigweg het adres op.

Ook stelt het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker de identiteit van de ontvoerders van zijn ouders niet kan prijsgeven. Dit is echter gemakkelijk te begrijpen vanwege de criminele omgeving waarin zijn oom opereerde en, zoals verzoeker herhaaldelijk heeft verklaard, vanwege het stilzwijgen of zelfs de weinige informatie die zijn oom hem had meegedeeld over de details van zijn criminele activiteiten. Het is dan ook niet verrassend dat verzoekster niet heeft geprobeerd meer informatie te verkrijgen.

Ten aanzien van de gestelde tegenstrijdigheden rond de ontvoering van zijn ouders en meer specifiek ten aanzien van het losgeld zal worden gespecificeerd dat verzoeker heeft aangegeven dat hij dacht dat er om losgeld was gevraagd en dat zijn oom hem daar niet om had gevraagd niet direct gesproken. Deze laatste maakte alleen maar duidelijk dat hij een oplossing zou vinden.

Toen de verzoeker specificeerde: “ja daarom kwamen ze achter mij aan en hebben mijn ouders ontvoerd”, wilde hij specificeren dat het vanwege het gedrag van zijn oom was dat de ontvoerders zijn ouders ontvoerden en naar hem op zoek waren. Er wordt namelijk altijd om losgeld gevraagd na een ontvoering en niet eerder!

Het verhaal van verzoeker is ook niet in tegenspraak met de mensen voor wie hij bang is als hij terugkeert naar Nigeria. Hij verklaart inderdaad dat hij bang is voor zijn oom en de ontvoerders. Hij benadrukt dat de ontvoerders, wier identiteit hij niet kent, de mensen kunnen zijn voor wie zijn oom werkte, de moordenaars voor wie hij werkte. Hij geeft verder aan dat deze mensen ook nog een moordenaar kunnen sturen. Er zit dus niet alleen geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoeker en het kan hem ook niet worden verweten dat hij niet de identiteit kan geven van de mensen die zijn ouders hebben ontvoerd en van degenen die hem in Nigeria zoeken.

Omdat verzoeker ook voor zijn leven vreesde in verband met zijn oom die hem aanviel bij zijn aankomst in België, is het niet verrassend dat hij nooit meer contact met hem heeft opgenomen om meer informatie te vragen over de gebeurtenissen in Nigeria. Het is volkomen begrijpelijk dat, gezien de criminele activiteiten van de oom van verzoeker, deze hem vreest.

De verzoeker was afhankelijk van wat zijn oom hem over de gebeurtenissen wilde vertellen. Het valt dus niet uit te sluiten dat zijn oom tegen hem heeft gelogen door hem te vertellen dat hij de politie op de hoogte had gesteld van de ontvoering van zijn ouders.

Uit de toespraak van verzoeker begrijpen we dat zijn oom iemand was die weinig sprak en veel dingen over zijn leven verborgen hield, wat gemakkelijk te begrijpen is gezien de aard van zijn activiteiten. De verzoeker, die vanaf zeer jonge leeftijd alleen met hem woonde, was aan dit aspect gewend en groeide op in deze “cultuur van stilte”. Verzoeker volgde dus volkomen blindelings wat zijn oom hem opdroeg. Dus toen zijn oom hem vertelde dat hij Nigeria moest ontvluchten om bescherming te vinden in een ander land, volgde de verzoeker zonder om meer informatie te vragen. Hij dacht er alleen maar aan om zijn leven te redden, aangezien zijn ouders net waren ontvoerd.

Er moet rekening worden gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker, zijn slechte opleiding en zijn afhankelijkheid van zijn oom, wat niet het geval lijkt te zijn geweest.

Het is onbegrijpelijk om verzoeker te bekritisieren omdat hij geen contact heeft gehouden met zijn oom toen deze hem aanviel. We kunnen niet weten wat de bedoelingen van de oom waren tijdens deze aanval. Bij deze aanval vreesde verzoeker voor zijn leven. Hij is immers op de hoogte van de criminele activiteiten van zijn oom en zal deze daarom waarschijnlijk melden, waar deze om mogelijk bang voor was.

De verklaringen van verzoeker zijn dus niet, zoals het CGVS stelt, niet-geloofwaardig en tegenstrijdig. Het is inderdaad volkomen normaal, enerzijds gezien de criminele activiteiten van zijn oom en anderzijds de aanval waarvan hij het slachtoffer was door laatstgenoemde, dat verzoeker zich heeft ontdaan van alles wat kon verbind hem met hem.

Ook met betrekking tot de verklaringen van verzoeker over de aanval die hij bij aankomst in België in een hotel heeft ondergaan, is het begrijpelijk dat verzoeker geen verdere details kan verstrekken. De dingen gebeurden snel. Verzoeker had alleen tijd om zijn tas, die hij nog niet had geopend, te pakken en te vluchten. Onder dergelijke omstandigheden had hij geen tijd om zijn paspoort op te halen. Hij ging ook niet naar de politie, omdat hij illegaal in België was. Zijn angst voor de politie is gerechtvaardigd gezien zijn situatie.

Anderzijds zal worden opgemerkt dat het CGVS het dossier van verzoeker zeer weinig heeft onderzocht. Er blijkt immers geen onderzoek te zijn gedaan naar de ontvoering van de ouders van verzoeker, noch naar diens oom wiens naam hij toch had gekregen.

De realiteit van ontvoeringen in Nigeria wordt echter bewezen en doorgegeven door de media in het hele land. Een persartikel van TVS MONDE van 8 maart 2024 getuigt hiervan, evenals een artikel van POINT Set LIBERATION. Verschillende BBC-persartikelen getuigen hiervan.

Dit probleem is nog niet eens door het CGVS onderzocht.

Daarmee heeft het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur en de op haar rustende zorgplicht genegeerd.

Hij heeft ook artikel 1, A, 2, van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen genegeerd door een kennelijke beoordelingsfout te maken.

Ook heeft verweerder de verplichting tot formele motivering miskend. Verzoekster betwist de relevantie van het bestreden besluit voor de feitelijke omstandigheden die specifiek zijn voor de hierboven aangehaalde zaak.

bestreden beschikking berust immers op een kennelijk onjuiste analyse van de feiten. De motivatie voor de handeling is dus onvoldoende.

Alternatief: verwijzing naar het CGVS

[...]

Na bestudering van de documenten van de procedure en het administratief dossier lijkt het er dus op dat in de huidige stand van de procedure essentiële elementen ontbreken die impliceren dat uw Raad geen conclusie kan trekken over de bevestiging of hervorming van het bestreden besluit. zonder dat aanvullende onderzoeksmaatregelen worden genomen. uitgevoerd. Uw Raad heeft echter niet de bevoegdheid om dit onderzoek zelf uit te voeren.

Overeenkomstig de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 2°, en 39/76, § 2. van de wet van 15 december 1980 is het noodzakelijk de bestreden handeling nietig te verklaren zodat de Commissaris-Generaal de de nodige onderzoeksmaatregelen genomen om de in dit arrest gestelde vragen te beantwoorden."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en nieuwsberichten impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken

verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker stelt Nigeria in maart 2024 te zijn ontvlucht omdat de ontvoerders van zijn ouders het ook op verzoeker zouden gemunt hebben en hem zouden ontvoeren. Verzoekers oom regelde alles om Nigeria te ontvluchten en viel verzoeker na aankomst in België aan in het hotel. Verzoeker vreest om bij terugkeer naar Nigeria te worden vervolgd door zijn oom en de ontvoerders van zijn ouders.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De door verzoeker voorgehouden gebeurtenissen en hiermee gepaard gaande vrees zijn niet geloofwaardig, gelet op wat volgt:

- Verzoeker legt vage en wijzigende verklaringen af over wanneer zijn oom met zijn criminele activiteiten begon, meer bepaald voordat verzoeker op jonge leeftijd bij zijn oom ging wonen, dan wel in september 2023 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-7, p. 10).

De stelling in het verzoekschrift dat verzoekers oom in het algemeen zeer weinig met verzoeker sprak kan niet verschonen dat verzoeker dergelijke strijdige verklaringen heeft afgelegd over wanneer zijn oom met zijn criminele activiteiten begon. Indien verzoeker slechts beperkt op de hoogte was van zijn ooms activiteiten, dan is redelijk te verwachten dat hij dit zo zou aangeven in plaats van incoherente verklaringen af te leggen.

- Verzoeker heeft nagelaten de ontvoering van zijn ouders te vermelden bij de DVZ, wat de geloofwaardigheid ervan fundamenteel onderuit haalt. Verzoekers verwijzing naar stress in het verzoekschrift kan niet verschonen dat hij de ontvoering van zijn ouders – een kernelement in zijn asielaanvraag – heeft vergeten te vermelden. Bovendien bevestigt verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat zijn ouders nog in Lagos wonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun vermeende ontvoering. In tegenstelling tot wat verzoeker oppert in het verzoekschrift, kan niet blijken dat verweerder de vraag in de verleden tijd stelde, maar wel dat verzoeker aangaf dat zijn ouders nog in Lagos wonen.

- Verzoeker is onwetend over de ontvoerders van zijn ouders en komt niet verder dan de algemene stelling dat het ging om mensen of moordenaars waarvoor zijn oom werkte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6, p. 8, p. 10-11). Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij geen informatie heeft omwille van de criminele omgeving waarin zijn oom opereerde en het stilzwijgen van zijn oom, maar biedt hiermee geen aannemelijke verklaring voor zijn gehele onwetendheid. Het is redelijk te verwachten dat verzoeker informatie over de ontvoerders van zijn ouders bij zijn oom zou trachten te verkrijgen en dat zijn oom hem deze zou verschaffen.

- Verzoeker legt tegenstrijdige en vage verklaringen af over de reden voor de ontvoering van zijn ouders en het risico dat ook verzoeker slachtoffer zou worden van kidnapping (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-10). Zo stelt verzoeker aanvankelijk dat hij ontvoerd zou worden door dezelfde ouders als zijn ouders omdat zij wisten dat hij hun zoon was, vervolgens dat verzoekers ouders ontvoerd waren vanwege het beroep van zijn oom, dan weer dat verzoekers ouders ontvoerd werden en verzoeker bedreigd werd omdat zijn oom het gevraagde losgeld niet had betaald en uiteindelijk dat hij de reden niet kende. Verzoeker verduidelijkt en nuanceert zijn reeds afgelegde verklaringen in het verzoekschrift, maar kan hiermee het bestaan van zijn uiteenlopende en onduidelijke verklaringen over de reden voor de ontvoering van zijn ouders en het risico voor hemzelf niet verschonen.

- Verzoeker legt bovendien vage verklaringen af over de identiteit van zijn vervolgers. Hij stelt meermaals dat het om dezelfde mensen ging als degene die zijn ouders ontvoerden (notities van het persoonlijk onderhoud,

p. 6, p. 7, p. 9) – waarvan hij de identiteit niet kende – om later te stellen dat het misschien om dezelfde mensen ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

- Verzoeker maakt, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen en de afwezigheid van enig (begin van) bewijs van de aangifte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8), niet aannemelijk dat zijn oom aangifte deed van de ontvoering van zijn ouders.

- Verzoeker blijkt niet op de hoogte van de stand van zaken na de ontvoering en kan niet duidelijk en overtuigend toelichten wat er met het appartement, de eigendommen en het geld van zijn ouders is gebeurd, noch of er losgeld werd gevraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

- Voorts valt niet te rijmen dat verzoekers oom verzoeker als kind in huis nam om hem te beschermen en verzoeker in maart 2024 hielp om uit Nigeria te vertrekken en zijn paspoort en visum regelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4, p. 12), om hem dan op de dag van hun aankomst in België opeens aan te vallen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

- Bovenop de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom zijn oom, die hem *quasi* zijn hele leven trachtte te beschermen, verzoeker opeens zou aanvallen, ondermijnen verzoekers vage verklaringen over de aanval in het hotel in België de geloofwaardigheid van deze aanval verder. Zo wist verzoeker de naam van het hotel niet, waren er geen getuigen, sprak verzoeker met niemand en deed hij geen aangifte bij de politie, hoewel hij zijn paspoort beweerdelijk in het hotel zou vergeten zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 12). Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, dat hij niet naar de politie ging omdat hij illegaal was in België, kan niet worden aangenomen, gezien uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij met een paspoort en visum naar Europa is gekomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

- Hoewel verzoeker vreest door zijn oom te worden vervolgd bij terugkeer naar Nigeria, heeft hij geen idee van zijn huidige verblijfplaats (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 13). Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel bewijs van het bestaan van zijn oom kan voorleggen. De bewering dat verzoeker, naast het verbreken van alle contact met zijn oom, ook alle foto's van hem zou verwijderd hebben na de aanval (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) is niet aannemelijk.

Uit de voorstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker vaag en oppervlakkig is over elk aspect van zijn asielrelaas en bovendien geen enkel document heeft voorgelegd ter onderbouwing ervan. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan verzoekers vrees om bij terugkeer naar Nigeria te worden vervolgd door de ontvoerders van zijn ouders of door zijn oom.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel – gelet op wat volgt – geheel in gebreke blijft.

Zo benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat dient rekening te worden gehouden met zijn jonge leeftijd, slechte opleiding en afhankelijkheid van zijn oom, maar deze elementen kunnen geenszins verschooning bieden voor het uitermate vaag relaas dat verzoeker heeft opgehangen. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker 21 jaar oud en dus meerderjarig was ten tijde van de ontvoering van zijn ouders, zodat van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker de door hem voorgehouden feiten op gedetailleerde en doorleefde wijze kan toelichten. Voorts toont verzoeker, die zijn diploma secundair onderwijs behaalde, niet aan dat zijn 'slechte' scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is op gedetailleerde en eenduidige wijze te vertellen over de redenen die aan de basis liggen van zijn vertrek uit Nigeria. Verder kan niet worden aangenomen dat verzoekers oom, die hem naar eigen zeggen als kind in huis nam om hem te beschermen, verzoeker geheel in het ongewisse zou laten over de details van de ontvoering van zijn ouders en het risico dat verzoeker zelf loopt.

Verder verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar nieuwsberichten in verband met ontvoeringen in Nigeria, die volgens hem de realiteit van ontvoeringen bewijzen. De door verzoeker bijgebrachte krantenartikelen vermogen aan de voormelde vaststellingen echter geen afbreuk te doen. Deze krantenartikelen houden immers geen verband met zijn asielrelaas, noch hebben ze betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg volstaan deze nieuwsberichten niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker komt voor het overige in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en de waarachtigheid van zijn verklaringen, het benadrukken dat het herhalen van eerder afgelegde en

ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het hekelen van het gebrekkig onderzoek door verweerder, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS